

Najznámejšie eucharistické zázraky v dejinách. Stručný prehľad

Jozef Duháček

29. júla 2024 ✝ Cirkev ✝ Eucharistia

predchádzajúca časť:

K ?omu nás majú vies? eucharistické zázraky? Dodnes ich máme vyše 120

Zdroj: wikimedia commons

LANCIANO

r. 750 – Istý baziliánsky mních, vraj vzdelaný, no so slabou vierou pochyboval, či v premenenej Hostii je skutočne Božie Telo. Prosil Pána, aby mu dal pevnú vieru. Pri svätej omši sa po premenení, pred zrakmi veriacich, premenila Hostia na kúsok Božieho Tela, teda kúsok mäsa a víno na päť hrudiek zrazenej krvi. Dnes má ten kúsok Tela vo vnútri otvor, čo spôsobili mnísi, ktorí to Telo natiahli a pribili 14 klinčekmi na dosku, aby sa kvôli posmrtným kŕčom nezmrštilo. Zdá sa, že viera tých, čo to vykonali, síce bola posilnená, ale nebránila im realizovať takéto inovácie. 500 rokov po zázraku bol na tomto mieste postavený nový kostol. Tento zázrak skúmali odborníci veľakrát. V rokoch 1971 – 1981 sa zistilo, že Telo – tkanivo – pochádza zo srdca, presnejšie z ľavej komory, obsahuje žily, cievy i rozvetvený bludný nerv. V Krvi sú prítomné všetky zložky ľudskej krvi. Každá z piatich hrudiek má iný tvar a veľkosť, ale vážia všetky rovnako 15,85 g. Krvná skupina sa zhoduje s tou na Turínskom plátne – AB. Nenašli sa žiadne stopy po balzamovacích látkach a starostlivo sa skúmala iná možnosť podvrhu. Dr. Edward Linoli, ktorý viedol túto výskumnú skupinu, v roku 1996 vyhlásil, že veda, ktorá pozná svoje hranice, tu môže len mlčať.

TRANI

Okolo r. 1000 – Istá židovka, niektorí hovoria, že bola povzbudená „kresťanskými“ priateľkami, predstierala sväte prijímanie a premenené Božie telo si priniesla domov a začala Ho pražiť na panvici. Keď Hostia klesla do rozpáleného oleja, z panvice sa obrovským prúdom valila krv, zaliala podlahu v kuchyni a vyliala sa až na ulicu. Vystrašená žena s krikom vybehla na ulicu. Zhrození ľudia utekali po kňaza, ten premenenú Hostiu preniesol v procesii do kostola svätého Ondreja, odkiaľ bola ukradnutá. Na mieste domu židovky dnes stojí

kaplnka so zachovanou panvicou a stojanom, ktoré boli použité na znesvätenie. Židovka bola za svätokrádež upálená na hranici. Dnes sa relikvia Božieho Tela – dva kúsky, uchováva v relikviári uloženom v kostole sv. Ondreja. V roku 1974 sa uskutočnil posledný výskum, lebo hrozilo, že sa Hostia zničí.

FERRARA

28. marec 1171, Veľká noc. Kňaz Pietro da Verona slúži svätú omšu. V momente lámania chleba vystrekujú tisícky kvapiek krvi na klenbu nad oltárom. Videli to kňazi, videl to Boží ľud. Hovorí sa, že kňazov aj ľud zachvátila posvätná bázeň, niektorí, bližšie stojaci potom rozprávali, že v Hostii videli obraz dieťaťa. Zázrak sa udial v malom kostolíku, dnes je na tom mieste veľký chrám toho istého mena, s majestátnym oltárom. Na klenbe dodnes vidieť kvapky krvi, aj keď nikdy na nich nebol vykonaný žiaden výskum. Kostol sa stal známym pútnickým miestom.

ALATRI

r. 1228. Istá dievčina, sklamaná v láske, si zašla po radu k bosorke, či čarodejnici. Tá jej poradila ukradnúť a priniesť Božie Telo a sľúbila uvariť nápoj lásky. Dievčina tak urobila a schovala Hostiu do kúska látky. Po troch dňoch, keď sa zberala k čarodejnici, zistila, že hostia sa premenila na ozajstný kúsok tela a krváca čerstvú krv. Vystrašená sa šla vyspovedať. Ľudia priniesli premenenú Hostiu, ale biskup nevedel, čo robiť, aký postoj má zaujať. Pápež Gregor IX. mu poradil miernosť v treste pre dievča i pre čarodejnicu, ktoré sa už celé vystrašené kajali. Pápež chápal túto udalosť ako Božiu pomoc v boji proti heretikom, ktorí popierali skutočnú prítomnosť. Väčšinu informácií máme z korešpondencie medzi biskupom a pápežom. Biskup kúsok Božieho Tela neskôr niekomu daroval a ten sa už nenašiel. Relikvia mala podobu popáleného mäsa.

FLORENCIA

Pri rannej svätej omši slúženej 30. decembra 1230 nechal kaplán v kalichu po prijímaní pár kvapiek premeneného vína. Na druhý deň v ňom našiel krv. Ukázal ho biskupovi, kléru i celej Florencii. Dnes sa relikvie uchovávajú v tomto kostole. Spolu s nimi sú tam uložené i premenené Hostie, ktoré zázračne nezhořeli pri požari kostola – druhý zázrak.

Každý rok sa na oltár vykladá relikviár k poklone po dobu 40 hodín. Z kostola sv. Ambróza sa stáva bazilika. Pri procesii s relikviami v roku 1340 sa Florenčanom podarilo odvrátiť hroziaci mor.

BOLSENA

r. 1263 – Veľmi zbožný český (nemecký?) kňaz Peter z Prahy putoval do Ríma k pápežovi. V Ríme chcel vyriešiť svoje pochybnosti, či v malom kúsku chleba je skutočne prítomný celý Kristus. Cestou sa zastavil v Bolsene, kde sa práve slúžila svätá omša, prišiel práve v okamihu premenenia. Po premenení videl, ako sa z Hostie valí krv, kvapky dopadali na korporál, na oltárne kamene. Odniesol túto správu Urbanovi IV. do Ríma. Ten vyslal emisára vec preskúmať a následne nariadiť, aby biskup v pokore túto Hostiu odniesol do Ríma. Korporál postriekaný krvou je dnes uschovaný v katedrále v Orviete. Pápež poveril Tomáša Akvinského, aby zostavil príslušné modlitby a od nasledujúceho roka sa na pamiatku tohto zázraku slávi sviatok Božieho Tela. Z pôvodného oltára, na ktorom sa stal zázrak, ostala iba menza. Jeden postriekaný kameň sa nosí v relikviári pri procesiách, ostatné sú starostlivo uschované v chráme. Vatikánsky palác skrýva fresku vyobrazujúcu tento zázrak.

OFFIDA

r. 1280 – V meste Lanciano sa istá žena, menom Richiarella, vydala za čarodejnicou a pýtala si od nej radu, ako vyriešiť svoje problémy s manželom. Tá jej poradila, že musí ukradnúť premenenú Hostiu a spáliť ju. Richiarella na svätej omši predstierala sv. prijímanie, Hostiu však zabalila do handričky a skryla pod šatami. Doma ju vložila do ohniska – chcela ju spáliť na popol, ktorý mala potajomky pridať manželovi do jedla. No všimla si, že sa na Hostii objavila krv a pri bližšom pohľade zistila, že sa Hostia zmenila na mäso. V hrôze schytila ohnisko – bol to kovový hrniec naplnený dreveným uhlím, aké sa v Taliansku vtedy používali – narýchlo ho zabalila ľanovou plachtou a ukryla v maštali pod kopou hnoja.

Začali sa diať čudné veci. Dobytok odmietal vojsť a keď ho tam jej manžel nasilu vtiahol, pri mieste, kde bola Hostia zakopaná, sa zvieratá akoby klaňali. Manžel pojal podozrenie, že jeho žena to miesto začarovala. Po nejakom čase už Richiarella výčitky svedomia neunesla a s výkrikom „*Zabila som Boha*“ sa utekala vyspovedať z tejto strašnej svätokrádeže priorovi augustiniánskeho kláštora v meste, Giacomovi Diotalevimu, ktorý pochádzal z Offidy. Kňaz tento poklad vykopal a preniesol ho do kostola sv. Augustína. Zlatník poverený výrobou relikviára dostal vysoké horúčky. Ukázalo sa, že žije stave smrteľného hriechu a keď sa vyspovedal, mohol sa dotknúť Božieho tela a umiestniť ho do relikviára. Relikviár s Božím telom, ľanová plachta aj hrniec, sú v dnes v kostole sv. Augustína v Offide. Každoročne, 3. mája, sa koná sprievod s relikviárom, žehnajú sa chorí v nemocnici i celé mesto. Zázrak je dobre zdokumentovaný, existuje pergamen z 13. storočia, spomína sa v oficiálnych dekrétach Bonifáca VIII. (1295).

VALVASONE

r. 1294 – Pri praní oltárnych plachiet z kostola sv. Giusta si práčka všimla na hladine vody krvavé škvrny. V záhybe plachty našla úlomky premenenej Hostie, ktorá krvácala. Vydesená pribehla za farárom. Ten informoval biskupa z Concordie. Keď sa preskúmala udalosť, biskup zatúžil po relikvii a požiadal o ňu, ale keďže si však na uchovanie relikvií robili nárok viaceré strany, začal sa zdĺhavý proces na cirkevnom súde. Pápež Mikuláš V. nakoniec vydáva bulu, v ktorej nariaďuje uchovať Hostiu aj plachtu vo Valvasone pod podmienkou, že vybudujú kostol zasvätený Najsv. Kristovmu Telu. V roku 1755 bol vyrobený relikviár, plachta je v ňom poskladaná na tri časti, zvinutá a pospájaná dvomi zlatými sponami. Hostia sa rozpadla na prach už v minulom storočí.

Zdroj: wikimedia commons

CASCIA

r. 1330 – Istý chorý prosil o *viaticum* a kňaz v náhlivosti a bez úcty vložil Božie Telo medzi stránky breviára a tak išiel za chorým. Vyspovedal ho, otvoril breviár, aby mu dal prijímanie a uvidel krvavé škrvny. Ospravedlnil sa chorému a v kajúcnosti a s ľútosťou utekal do kláštora sv. Augustína, kde vtedy kázal blahoslavený Šimon Fidati. Ten mu dal mu rozhrešenie, ale nechal si oba zakrvavené listy breviára. Jeden list sa stratil, ale druhý je prenesený do baziliky sv. Rity – pomocnice v neriešiteľných situáciách.

BAGNO DI ROMANGA

r. 1412 – Fr. Lazzaro da Verona bol počas slúženia svätej omše zachvátený pochybnosťou, či ozaj dochádza k premene chleba na Telo a vína na Krv. Po vyrieknutí slov premenenia sa v kalichu zjavila Krv a vyliala sa na korporál. Fr. Lazzaro, hlboko dojatý, vyznal pred zhromaždenými svoje pochybnosti, verejne ich oľutoval a ukázal im, aký zázrak sa práve stal. Na sviatok Božieho Tela sa tieto relikvie vykladajú na oltár. Obyvatelia mesta tvoria nádherné obrazce z lupienkov kvetov po celom námestí, kadiaľ prechádza procesia. V roku 1912, pri 500-ročnom výročí slúžil kardinál Gilio Boschi slávnostnú sv. omšu a následne nechal relikviu – poškrvnený korporál – preskúmať odborníkmi na univerzite vo Florencii. Potvrdili, že škrvny sú krv.

TURÍN

4. júna 1453 istý vojak ukradol v Alta Val Susa monštranciu s Božím Telom. Po bitke medzi savojským Ludovicom a René D'Angio sa rabujúci vojaci neštítali kradnúť ani v kostoloch. Ukryl ju do vreca, položil na oslicu a vyrazil do Turína. Na námestí, kde stál kostol sv. Silvestra (dnes je tam kostol Duchu Svätého), sa oslica potkla a spadla, vrece sa roztrhlo a monštrancia sa začala vznášať vo vzduchu. Svedkom zázraku bol kňaz Bartolomeo Coccolo. Utekal rýchlo za biskupom. Ten zvolal svojich kňazov a ponáhlal sa na námestie. Tam si v pokore ľahol na zem a slovami emauzských učeníkov povedal: „*Pane, zostaň s nami.*“ Potom sa stal druhý zázrak. Dvierka na monštrancii sa otvorili, Hostia z nej vyklzla, ale stále visela vo vzduchu. Monštrancia padla na dlažbu. Hostia žiarila ako druhé slnko. Biskup priniesol kalich, zdvihol ho a Hostia do neho pomaly zostúpila. Tento kalich sa neskôr stratil a Hostiu prikázal sv. stolec po dvesto rokoch skonzumovať s odôvodnením, aby Boh nebol nútený robiť večný zázrak.

MORROVALLE

r. 1560 – Nad vstupnou bránou tohto mesta v roku 1960 pribili platňu s nápisom: „*Mesto Eucharistie*“. Zázrak sa stal v kostole sv. Františka, ktorý sa dnes využíva na profánne účely. V noci zo 16. na 17. apríla roku 1560 zachvátil chrám veľký požiar. Hasili ho 7 hodín, ale aj tak z neho ostali iba dymiace ruiny. Po desiatich dňoch pri upratovaní zvyškov sa pod kusom mramorového oltára našlo takmer zhorené cibórium a v ňom nedotknutá premenená Hostia. Hostia sa uchovávala do roku 1600, ale neskôr sa stratila, dodnes sa zachoval vrchnák z toho cibória. Pápež Pius IV. po prísnom preskúmaní zázraku vydal bulu, na základe ktorej sa v meste každoročne v období od 17. do 27. apríla konajú slávnosti, spojené s možnosťou úplných odpustkov.

VEROLI

26. marec 1570, Veľkonočná nedeľa, kostol sv. Erasma. Premenenú Hostiu cez noc nechali na oltári k adorácii. V kalichu, prikrytú paténou. O druhej hodine v noci z kalicha prúdilo silné svetlo a nad ním žiarila jasná hviezda. Asi pol hodiny mali prítomní videnia, každý iné. To isté sa udialo aj na druhý deň. Všetci prítomní pod prísahou vydali písomné svedectvá, ktoré sa zachovali. Po 112 rokoch bola Hostia skonzumovaná. Kalich aj paténa sú zachované.

SIENNA

r. 1730 – 14. augusta, na vigíliu Nanebovzatia, začala v bazilike sv. Františka udalosť, ktorá neskôr prerástla do zázraku. Do baziliky sa vlámali zloději a spolu s inými predmetmi odcudzili aj cibórium, v ktorom bolo 351 premenených Hostií. O tri dni neskôr, v pokladničke na almužny kostola Santa Maria in Provegano našiel kostolník týchto 351 neporušených Hostií. Hostie boli potom v slávnostnej procesii prenesené na pôvodné miesto, neboli skonzumované, aby sa posilnila viera veriacich. Hostie sú uchovávané dodnes, nevykazujú žiadne známky rozkladu a sú dokonale zachované. V roku 1914 nariadil Pius X. odborný výskum. V správe sa píše, že toto je klasický príklad dokonale zachovaného nekvaseného chleba, ktorý odporuje prirodzeným zákonom o rozpade organickej hmoty. Vnútorňa časť krištáľového cibória obsahovala pleseň, zatiaľ čo Hostie nie. A to odporuje prirodzeným zákonom. Krištáľ bol menej odolnejší voči plesni, ako chlieb. V roku 1922 boli vykonané nové testy a Hostie boli preložené do nového cibória. V lete ich možno vidieť v kaplnke Piccolomini a v zime v kaplnke Martinozzi.

PATIERNO

r. 1772 – V jednu januárovú noc ukradol neznámy zloděj z bohostánku spolu s oltárnym riadom asi 100 Hostií. Ľudia predpokladali, že sa zloděj Hostií zbaví niekde blízko a preto ich hľadali. A mali pravdu. Rozličné, navzájom nespojené osoby mali rôzne, od seba nezávislé videnia. Zvlášť pozoruhodné bolo svedectvo malého Jozefa, ktorý tvrdil, že videl mnoho lúčov tryskať z jedného miesta na statkoch vojvodu Delle Grottolelle. A naozaj, po 31 dňoch, boli na hnojisku, na základe videní, ktoré mali títo ľudia, objavené ukradnuté Hostie. V neporušenom stave. Na to miesto priviedlo hľadajúcich zvláštne svetlo a holubica. Zázrak detailne opisuje sv. Alfonz z Liguori. Zachoval sa aj dôkladný záznam diecézneho procesu, ktorý vyhotovil diecézny vikár mons. Onorati. Na pamiatku tejto udalosti bol o pár rokov postavený nový kostol. Hostie skúmali niekoľkokrát, existujú závery skúmania špecialistami z Neapolskej univerzity, ktoré deklarujú, že to, ako sú Hostie zachované, sa nedá vysvetliť. Žiaľ, v noci z 23. na 24. októbra 1978 bol

relikviár ukradnutý a odvtedy o ňom už nikto nič nepočul.

SANTARÉM

r. 1247 – Tento zázrak je podobný ako v Lanciane-Offide. Istá žena v portugalskom Santaréme, bola zúfalá z manželovej nevery a rozhodla sa požiadať o pomoc čarodejnicu. Veštkyňa jej povedala, že potrebuje konsekrovanú Hostiu. Išla na svätú omšu do kostola svätého Štefana, prijala Eucharistiu na jazyk, vybrala Eucharistiu z úst, zabalila si ju do kusu látky a smerovala k dverám kostola. Ale skôr ako sa dostala von, Hostia začala krváčať. Po príchode domov vydesená skryla krvavú Hostiu vo svojej izbe. Truhlica, v ktorej ju skryla, začala vydávať zázračné svetlo. Žena oľutovala, čo urobila a nasledujúce ráno sa priznala svojmu kňazovi. Kňaz prišiel a vzal Hostiu späť do kostola. Tam krváčala ešte tri dni. Po vyšetrení a schválení zázraku bol kostol premenovaný na kostol Svätého zázraku a skrvavená Hostia je tam vystavená dodnes. Hostia v priebehu storočí ešte niekoľkokrát krváčala.

SOKOLKA

r. 2008 – Najnovší eucharistický zázrak sa udial v Poľsku. Filip Zdrodowski slúžil 12. októbra 2008 omšu v kostole sv. Antona v Sokolke. Pri rozdávaní sv. prijímania mu nepozorovane spadla jedna Hostia. Istá žena si to všimla a upozornila ho na to. Kňaza to samozrejme vyľakalo a pretože si myslel, že Hostia je ušpinená, položil ju opatrne do malej nádoby, v ktorej si zvyčajne po ukončení rozdávania sv. prijímania umýva prsty. Po skončení omše zobrala nádobku kostolníčka a jej obsah preliala do väčšej nádoby, *sacraria*, ktorú uzamkla v skrini, kde opatrujú omšové nádoby.

O týždeň neskôr, 19. októbra, okolo ôsmej hodiny ráno otvorila skriňu a zistila, že Hostia sa sčasti rozpustila, ale uprostred má niečo červené. Konsekrovaný chlieb bol pevne spojený s červenou hmotou uprostred.

Zavolala kňaza, ktorý Hostiu prezrel a posunul prípad na úrad arcibiskupa Ozorowskeho. Ten, spolu s diecéznymi kňazmi a profesormi Hostiu skúmal a rozhodol sa vyčkať na ďalší vývoj udalosti. Nádobku s hostiou preniesli naspäť do farského kostola a na príkaz arcibiskupa Gniedziejka opatrne vybrali Hostiu aj s červenou hmotou a položili ju na čistý korporál a zamkli vo svätostánku. Červená hmota po čase uschla a až potom boli pozvaní dvaja vedci z Lekárskej univerzity v Białystoku, aby vec preskúmali. Záver skúmania je, že červená hmota, ktorú skúmali, pripomína zo všetkých im známym tkanív najviac tkanivo myokardu, teda srdcového svalu. Metropolitná komisia, ktorá má vec na starosti zároveň vylúčila, žeby došlo k zámene alebo by s Hostiou niekto manipuloval. Zároveň potvrdila, že tento prípad neprotirečí viere Cirkvi, ale ju naopak potvrdzuje. Definitívny výrok ešte nebol vynesý.

Existencia eucharistických zázrakov má zväčšiť Božiu slávu, potvrdiť fakt Skutočnej prítomnosti, posilniť našu vieru a rozmnožiť lásku a úctu. Veľa takýchto zázrakov začalo nevierou a pochybnosťou, krádežou, či už Hostií samotných alebo spolu so vzácnymi nádobami, prípadne pokusom zneužiť Hostiu k nejakým okultným praktikám. Boh zázrakom dôrazne pripomenul, že tu ide o Telo a Krv Ježiša Krista, Jeho milovaného Syna.

Ak sa pozrieme na zoznam týchto zázrakov, vidíme, že dnes sa dejú menej často, ako kedysi. Prečo je to tak? Prečo sa zázraky, a nielen eucharistické, nedejú tak často, ako kedysi? Môže to byť aj preto, že Boh už nad týmto revolučným svetom zlomil palicu a nedáva mu zázraky, lebo ich už nie je hoden.

Lebo namiesto hlbokého a pokorného údivu pred Božou mocou a zmeny vlastného hriešneho života, ktorú zázrak prišiel podporiť a naštartovať, prichádza vždy prázdne špekulovanie o náhode, štatistike, fyzike a matematike, ktoré vraj raz dokážu vysvetliť nadprirodzený úkaz a tak zbaviť človeka povinnosti pokloniť sa Bohu. Možnože dnes o nás platí to, čo svätý Marek píše v 6. kapitole, ako Ježiš prišiel domov, k príbuzným, susedom a známym a pre ich nevieru tam nemohol vykonať žiadny zázrak.

URL adresa článku: <https://christianitas.sk/najznamejsie-eucharisticke-zazraky-v-dejinach-strucny-prehľad/>